

සිරිවත් ගුරුවරය

2

snpk Silva
Lhini kumari dissanayake

රශ්මි ඊට පස්සේ එලියට ආවේ සැහැල්ලු ඇදුමක් ඇඳලා ලෝගු එක වෙනුවට. ඒ වෙලේ ආයේ එලියට යන්න උවමනාවක් නොතිබුන නිසා. රශ්මි කල්පනා කරේ රාජු වත්තේ වැඩ කරන නිසා තේ කහට එකක්වත් හඳල දෙන්න තිබුනා නං හොඳයි කියලා. එහෙම හිතලා කුස්සිය පැත්තට ගියේ මොනවද තියෙන බලන්න අඩුම කුඩුම තේ හඳුන් කියලා. එහෙ මෙහෙ බැලුවත් හොයාගන්න දෙයක් නොතිබුන නිසා කුස්සියේ දොරෙන්ම එලියට ඇවිල්ල බැලුවේ රාජු කොහෙද ඉන්නේ කියලා. රාජු පිටි පස්සේ ජේන්න හිටිය නැති නිසා ඒ පැත්තෙන්ම එලියට ඇවිල්ලා රාජුට,

“රාජු අංකල් ඔයා කොහෙද?”

ඒ වෙලාවේ රාජු ගහක් මුල වැඩි වෙලා බුලත් වීටක් හඳ හඳ හිටියේ. රශ්මි කතා කරන සද්දේ ඇහිලා රාජු සැකෙන් වගේ නැගිටලා ආවේ ජනේලෙන් බලනවා මේකි දැක්කාවත් ද කියන සැකෙන්,

“සිස්ටර් මම මෙහෙ”

කියල රාජු කියාගෙන නැගිටිම රශ්මි ඒ පැත්තට ඇවිදගෙන ආවා.

“ඇයි සිස්ටර් මොනාහරි උවමනාවක් ද?” කියල සැකෙන් වගේ ඇහුවේ.

“අනේ මං බැලුවේ අංකල්ට තේ එකක් හඳල දෙන්න කියලා. ඒ උනාට මට කුස්සියේ කිසි දෙයක් හොයාගන්න නැතේ. හැමදේම ගේන්න වෙනවා නේද?”

“මං හිතන්නේ ගේන්න වෙච්ඡි තමා. මොකද මාස ගානකින් නේ මේ බංගලාව ඇරියේ. සිසිටර් ඉන්නකෝ. මං ඒ බඩු ටික ගෙනල්ල දෙන්නම්”

“ඔව් දැන් ගෙදරට ඕන කරන ඔක්කොම ටික ගෙන්න නං වෙනවා තමා, අද ඉදං කෑම ගැන බලන්නත් ඕනා නේ?”

“අද දවල් කෑමයි රෑ කෑමයි නං ෆාදර් කිව්වා ලැස්ති කරලා දෙන්න කියලා ටික දවසක් යනකං?”

“එහෙම හරි යන්නේ නෑනේ අංකල්. මං ලිස්ට එකක් දුන්නොත් මට ඒ බඩු ටික ගෙනල්ල දෙන්න පුළුවන් වෙයිද?”

“ඔව් සිස්ටර්. ඒක පුළුවන්”

“මම නිසා කරදරේ නේද අංකල්?”

“අපෝ මොන කරදරයක් ද සිස්ටර් මට ලිස්ට එක දෙන්නකෝ, මං ඒ ටික අරගෙන එන්න”

“හරි ඉන්න මම ලිස්ට එක ගෙලා අරගෙන එන්නම්, දැන්ම යනවද?”

“ඔව් සිස්ටර් මං මේ ටික පොඩ්ඩක් නවත්තලා ගිහිල්ල එන්නම්”

“හා ඉන්නකෝ”

එහෙම කියල රශ්මී ගේ ඇතුලට ගිහිල්ලා ටික වෙලාවට පස්සේ කොල කැල්ලක බඩු ලිස්ට එකක් ලියාගෙන ගෙනැල්ලා රාජුට දුන්නා.

“අංකල් මෙතන දැනට ඕන ටික තියෙනවා. මට මේ දවස් ටික මේකෙ මැනේප් කරගන්න පුළුවන් වෙයි, අංකල්ට තනියම මේ ටික තෝරගෙන ගේන්න පුළුවන් වෙයිද?”

“අපෝ සිසිටර් ඒක නං ඒ හැටි දෙයක් නෙමේ. මං අරගෙන එන්නම්”

“හරි අන්කල්. මෙනන සල්ලි ටිකක් තියෙනවා. මේකට ගේන්න පුළුවන් තරමක් අරගෙන එන්නකෝ මේ ලිස්ට එකෙන්”

“මදි උනොත් මම හරි ඉතුරු ටික දාලා ගෙනත් දෙන්නම් සිස්ටර්”

රාජු එහෙම කියලා ලිස්ට එක අරගෙන එතනින් පිටත්වෙලා ගියා. ඊට පස්සේ රශ්මි කාමරේට ඇවිල්ලා එහෙමම ඇදේ හාන්සිවෙලා ඇස් දෙක පියා ගත්තා. මහන්සියටයි නිදිමතට එහෙමම රශ්මිට නින්ද ගියා.

පැය දෙකකට විතර පස්සේ රාජු ඇවිත් කතා කරන් රශ්මිගෙන් කිසි ප්‍රතිචාරයක් ලැබුණේ නෑ. ඒ නිසාම රාජු ගෙනාපු බැග් ටික දොර ලඟින් තියලා පිටිපස්ස පැත්තෙන්ම රශ්මිගේ කාමරේ ජනේලේ පැත්තටම ඇවිදගෙන ගියේ ජනේලේ ඇරලා තියෙනවිද බලන්න.

ඒ වෙලේ ඇත්තටම ඌට උවමො වුනේ රශ්මි සද්දයක් නැති නිසා, මොකද උනේ කියලා බලන්න දොරත් වහල තිබුන නිසා. යද්දී ජනේලේ වහල තිබුන නිසා පොඩ්ඩක් කිට්ටු වෙලා බැලුවේ කාමරේ ඉන්නවිද කියලා වීදුරුවෙන් එබ්ලා. ඒ වෙලේ රශ්මි නිදාගෙන හිටියේ පුක පැත්තට හරවලා කකුලක් ඉස්සරහට නවාගෙන. ඒ නිසා ගල් දෙකෙන් බාගයක් විතර එළියේ මගේම පුකත් හොදට පිම්බිලා ජේනවා. ඒක දැක්කම රාජුට ඉස්සෙල්ල කෙල්ලව ටවල් එක පිටින් දැකල හැදුන කුලප්පුව වැඩි වෙනවා වගේ දැනුනේ සරම අස්සෙන් පයිය නැගිටින්න දගලනවා කියල තේරුන නිසා.

එහෙම ඉන්නවා දැක්කම රාජුටත් නැති ආසාවල් හිත අස්සේ මෝදු වෙන්න ගත්තා. ඒ එක්කම උදේ දැකපු රතු පැන්ටිය මැව් මැව් ජේන්න ගත්තේ අපරාදේ ඒක ගන්න විදියක් තිබුන නං හොද අතේ පාරක් ගහන්න තිබුනා කියලා හිතල මේ දකින දේවල් එක්ක. මේ වගේ දර්ශනයක් අවුරුදු ගානකට පස්සේ දකින නිසා රාජුටත් ඒකෙන් ඇස් දෙක ඉවතට ගන්න හිත

දුන්නෙම නෑ. ඒත් නිකං හරි දැකල මාවටු වුනොත් ඔක්කොම ඉවරයි කියල හිතූන නිසා එතනින් ඇවිල්ල දොරට තදින් පාරක් දෙකක් තට්ටු කරා.

ටික වෙලාවක් යද්දී රශ්මි ඇවිල්ල දොර ඇරියේ දෙතුන් පාරක් සද්දෙන් දොරට කවුද ගහනව වගේ ඇහුන නිසා.

“අනේ සොරි අන්කල්. මට නින්ද ගියානේ මහන්සියටම”

“ඒක තමා මට හිතූනා. මම දැන් ඇවිල්ල විනාඩි 15ක් විතර ඉදන් කතා කරන්නේ. සිස්ටර් නිදි ඇති කියල හිතුව. ඒත් කන්න කෑමත් අරගෙන ආව නිසා, ඒක දිලම යන්න ඕන නිසා කතා කරේ. සමූහයෙන් සිස්ටර් නින්දට බාධා උනා නං”

“අනේ පිස්සුද අන්කල්. කෝ දෙන්නකෝ මිය බඩු ටික. මං ඉක්මනින් තේ එකක් හදාගෙන එන්නම්”

“අනේ දැන් නං තේ ඕන නෑ සිස්ටර්. මං දැන් යන්නම්. සිස්ටර් කෑම එක කාල ආයේ නිදා ගන්නකෝ. මං රූ කෑම එකක් අරගෙන එන්නම් හවස් වෙලා.”

“අනේ මම නිසා අන්කල්ට මාර කරදරයක් තමා උනේ නේද?”

“අනේ පිස්සුද සිස්ටර්. මේක මගේ පොඩි එක නේ?”

“ඒ උනාට එහෙම හරි නෑනේ.?”

“සිස්ටර් ඕවා වැඩිය හිතන්න එපා. දැන් සිස්ටර් දොර වහගෙන ඉන්නකෝ. මං හවස්වෙලා එන්නම්”

“හරි අංකල්”

“එහෙනම් මම එන්නම් සිස්ටර්”

රාජ්‍ය එහෙම කියල එතනින් ආව අඩිය ඉක්මන් කරලා. දැකපු දේවල් ඔලුවේ හොල්මන් කරන නිසා රශ්මිව දකිද්දී පයිය නිකන්ම නගින්න ගන්නවා වගේ සිත් එකක් දැනුන නිසා.

පහුවෙනිදා රශ්මි උදෙන්ම නැගිටලා රෙදි ටිකක් හෝදලා පිටි පස්සේ වැලේ වැනුව. රාජ්‍යත් උදෙන්ම කෑම එකක් අරගෙන ඇවිල්ල රශ්මිට දීල වත්තේ වැඩ පටන් ගත්තේ තව සුද්ද කරන්න කියෙන නිසා. ඒ අතරතුර රශ්මි කාලා ඉවර වෙලා පල්ලියට යන්න උවමනා වුනා, ප්‍රේ කරන්න ඕන නිසා ඒක හැමදාම කරන එකක් නිසා.

“අංකල් මේ වෙලාවට පල්ලියේ කට්ටිය ඉන්නවද?”

“නෑ සිසිටර් මේ වෙලාවට නං එහෙම කවුරුත් වැඩිය නෑ”

“හා එහෙමද? එහෙනම් මං ගිහිල්ල ප්‍රේ කරලා එන්නම්. ඊයෙන් බැරි උනානේ?”

“හා සිසිටර්. ගිහිල්ල එන්නකෝ. මං මේ ටික සුද්ද කරන්න ගන්නම් එතකං?”

“හරි අංකල්. මං ඉක්මනින් එන්නම්”

“නෑ නෑ සිසිටර් වෙලා අරගෙන ප්‍රේ කරලා එන්නකෝ”

රශ්මි ගියාට පස්සේ රාජ්‍ය පුරුදු විදියට වැඩ ටික කරන්න පටන් ගත්තා. ඒ විදියට ඉස්සරහ වත්තේ වල් කැලෑව සුද්ද කරලා, විනාඩි 30ක් විතර පිටි පස්ස පැත්තට ගියේ වතුර එකක් බොන්න කියලා හිතාගෙන. එහෙම යද්දී පිටි පස්සේ වැලේ රශ්මිගේ ඇඳුම් වනල කියෙනවා දැක්කම රාජ්‍ය ගේ ඇස් දෙකේ දිලිසෙන්න වුනේ ඊයේ බාත්රෑම් එකේ තිබුණ රතු පාට පැන්ටියයි බ්‍රා එකත් වැලේ කියෙනවා දැකලා. එතන තව ඇඳුම් වගේම පැන්ටි

දෙකකුත් තිබුනා. ඒත් ඇස් දෙක ගිහිල්ල නැවතුනේ රතු පාට පැන්ටියේ. ඒ වෙලේ රාජුට ඇත්තටම ආසාවක් ආව පැන්ටිය අතගාල ඉඹල බලන්න අවුරුදු ගානකට පස්සේ. ඉස්සරත් මේ වගේ දේවල් කරලා තිබුනට කාලයක් තිස්සේ මේ හැමදේම අමතක වෙලා තිබුනේ. ඒ වෙද්දීත් රශ්මි එන්න තරම් වෙලාවක් ගිහිල්ල නිසා අල්ලලා බලන්න තිබුන ආසාව වගේම බයකුත් තිබුනා. වට පිටාවේ කාටවත් පේන්නේ නැති උනාට මේ වගේ දෙයක් මාට්ටු වෙලා ෆාදර් ගේ කනට යන්න තියෙන ඉඩ කඩ වැඩි නිසා ආසාවට වඩා බය ඉස්මතු වෙලා ආවා. ටික ටික කිට්ටු වෙද්දී බය යටපත් වෙලා ආසාව ඉස්මතු වෙද්දී හොරෙන් හොරෙන් වට පිට බලන ගමන් අත් දෙක ගැහි ගැහි රතු පාට පැන්ටිය අල්ලල බැලුවම හිතට අමුතු වල් අසාවල් ගලාගෙන එන්න වුනා.

ඒත් එක්කම පැන්ටිය අරගෙන ගුලි කරගෙන එතනින් ඉක්මනින්ම ගේ පිටි පස්සේ පිල යටට ගියේ පැන්ටිය නහයට තියල සුවඳ බලන්න ආසාවක් ආව නිසා. එහෙම හොරෙන් වගේ ඇවිල්ල පැන්ටිය නහයට තියද්දීම වගේ ගේට්ටුව අරින සද්දයක් ඇහුන නිසා රාජුට උන් හිටි තැන් අමතක වෙලා අතේ තිබුන පැන්ටිය එහෙමම එතන තිබුන පඳුරකට විසි කරලා දුවල අනිත් පැත්තෙන් ආවා රශ්මි එන්න කලින් නැත්තං සැකයක් හිතයි කියලා. රශ්මි ඇවිල්ල කකා කාද්දී රාජු බයෙන් තමා උත්තර දුන්නේ ඇස් දෙක බිමට හරවාගෙන.

“අංකල්ට මහන්සි ඇති නේද? ඉන්න මං තේ එකක් හදල ගෙන්නම්?”

“අනේ ඕන නෑ සිසිටර්. මං යන්න කියල බැලුවේ?”

“ඒ මොකෝ ඒ?”

“මගේ ඔලුව පොඩ්ඩක් රිදෙනවා වගේ. ඒකයි”

“අනේ එහෙනම් ඇයි මහන්සි උනේ. දැන්ම ඔය වැඩේ නවත්තන්න”

“නෑ ඒක නං කාරි නෑ සිසිටර්. මේක ඉඳල හිටලා එනවා”

“නෑ නෑ පිස්සු නැතුව ඔය වැඩේ නවත්තල විවේක ගන්න. අද වැඩ කරන්න ඕනා නෑ”

රශ්මි එහෙම කිව්වම රාජු වැඩ ටික නවත්තල ආයේ මුණ දෙන්නෙම නැතුව

“මං ගිහිල්ල එන්නම් සිසිටර්”

කියලා එනනින් මාරු වෙලා ගියා. ඒ වෙද්දී රාජුට හොඳම දාඩිය දාල ඇඟ ඇතුලේ බිත්තර තම්බන්න පුළුවන් සයිස් මොකද දැන් රශ්මි පැන්ටිය වැලේ නෑ කියලා දැක්කම මොනා වේවිද කියලා මු කල්පනා කරන උනා.

රාජු ගියාට පස්සේ රශ්මි ඇවිල්ල ඇදුම් මාරු කරලා කෑම උයන්න බලද්දී ගෑස් එක ඉවර වෙලා තිබුනා. ඒත් මුකුත් කරගන්න බැරි නිසා ඒකත් එහෙමම කියලා ආයේ කාමරේට ඇවිල්ල කල්පනා කරේ හෙට ඉඳල ඉස්කෝලේ වැඩ පටන් ගත්ත කියෙන නිසා මොනාද කරන්නේ කියලා. එහෙම ඉන්දැද්දී වැහි අන්ද්‍යාරේ එක්ක ‘හෝ’ සද්දෙන් හුලං හමන්න ගත්ත නිසා තද වැස්සක් පෙරනිමිති රශ්මිට දැනෙන්න ගත්තා.

එන්න එන්නම හුලඟ වැඩි වෙන්න ගත්ත නිසා වැස්ස කඩා වැටෙන්න වැඩි වෙලාවක් යන එකක් නෑ කියලා රශ්මි හිතල පිටි පස්ස දොරෙන් එලියට බැස්සේ උදේ වනපු රෙදි ටික වැස්සට කලින් ගන්න හිතාගෙන. ඒ එක්කම වැස්ස එක පාරටම කඩා හැලෙන්න ගත්ත නිසා ඉකමනින් දුචල වැලේ රෙදි ටික අරගෙන ඇතුලට දුටගෙන ආවා. රතු පාට පැන්ටිය ඒ වෙලේ තිබුනේ නෑ කියන එක වැඩිය නොට වුනේ නෑ රශ්මිට. ඒ වෙලේ වැස්සේ දුටගෙන ආපු නිසා අතට අහුවෙන රෙදි ටික අරගෙන ආවේ. වැස්ස එන්න එන්න වැඩි වෙද්දී වෙලාවත් දවල් 3 වගේ වුනා. ඒත් තාම රාජු කෑම අරගෙන ආවේ නැති නිසා රශ්මි මහ බලාගෙන හිටියේ ගේට්ටුව දිනා.

ටික වෙලාවක් යඳ්දි ස්කූටියක් සඳ්දයක් ඇහුණු නිසා රශ්මි කාමරයෙන් එලියට ඇවිල්ල බලාගෙන හිටියා. ඒ වෙලේ රාජු වැස්සෙම ස්කූටිය පෝටිකෝව ඇතුලට දාලා බංගලාවේ දොර ඉස්සරහම නවත්තල ඉක්මනින්ම ඉස්තෝප්පුවට ආවා.

“අයියෝ අන්කල් මේ වැස්සෙම තෙමීගෙන ආවේ ඇයි?”

ඒ වෙලේ රාජු රශ්මිගේ මුණ දෙන්න බැරුව වගේම වැඩිය මුණ නොබලම

“සිසිටර් බඩගින්නේ නේ. ඉතින් මං වැස්ස පයනකන් හිටිය නං අද කන්න වෙන්නේ නෑ. ඒ නිසා වැස්සෙම අරගෙන ආවා . ආ-සිසිටර්”

“ඒ උනාට රාජු අන්කල් බාගෙට බාගයක් තෙමීලන?”

“අනේ ඕවා මොනාද සිසිටර්. මෙහෙම වැස්සේද අපි තෙමුණේ ආම් ඉන්න කාලේ?”

“ඒ කොල්ල කාලේ නේ. කොල්ල කාලේ කරපු වැඩ මේ වයසට කරන්න පුළුවන් කියලද හිතං ඉන්නේ?”

“එහෙමයි කියල වෙනසක් නෑ. ඒ කාලේ කරපුව තාම කරන්න හයිය හත්තිය තියෙනවා සිසිටර්.”

“රාජු ඒක නං ඇගට පතට නොදැනී කිව්වේ වෙන යටි අදහසක් එක්ක. ඒත් ඒක රශ්මිට ඒ හැටි තේරුමක් වුනේ නෑ.

“මට ගැස් එකක් තිබුන නං කෑම ටික හදාගන්න තිබුනා අන්කල්. මං අද බැලුවම දැක්කේ ගැස් නෑ කියලා”

“ඉතින් සිසිටර් කලින් කියන්න එපැයි. එහෙම උනා නං මං ගෙනල්ල දෙනවා නේ?”

“මාත් අද දැක්කේ අංකල්.?”

“හා ඉන්නකෝ එහෙනම්. මං ගෙනල්ල දෙන්න?”

“එපා එපා මේ වැස්සේ යන්න එපා”

“නෑ දැන් නං මේක තුරල් වෙලා යන පාටක් තියෙන්නේ. මං ඇතුලට ඇවිල්ල ගැස් එක ගත්තට කමක් නැද්ද සිස්ටර්?”

“අනේ අන්කල් ඇතුලට එන්න අහන්න ඕනද? මේවා අන්කල් හිටපු තැනනේ?”

“අපෝ ඒ උනාට දැන් එහෙම බැනේ. ගැනු පරානයක් තනි පංගලමේ ඉන්න ගෙදරකට පිරිමි එන යන එක ප්‍රශ්න ඇති කරන්න පුළුවන් නේ?”

“අනේ ඕක මොකද්ද අන්කල්. අනික මම ගැනු මකනෙක් නෙමේ නේ. මම කතා සොයුරියක් නේ?”

“අපෝ සිස්ටර් නං කියයි. මේ ගමේ උන් එහෙම දැක්කොත් සිස්ටර් තනියම ඉන්න ගෙදරට පිරිමි එනවා යනවා ඔබතුමිට ගමේ වසන්න වෙන්නේ නෑ ඔන්න”

“ආ ඒ මොකද අන්කල්?”

“තාම සිස්ටර් ගමේ උන් ගැන දන්නේ නෑනේ. ටික කාලයක් යද්දී තේරේවි සිස්ටර්. මුත් කියන කතා එහෙම ඇහුවම”

“අනේ විකාර නොකිය අන්කල් ඕන වෙලාවක මෙහෙ එන්න. මට ඉන්නේ ඔයා විතරයි දන්න කෙනෙක්ට ඉන්නේ ෆාදර් ඇරුණු කොට”

“එහෙම හොඳ නෑනේ. අනික සිස්ටර් තරුණ ළමයෙක් නේ. ඕවට දේව ගැහිද නැද්ද කියලා නෑ කතා හදන උන්ට. ඉන්නකෝ සිස්ටර් මං පිටි පස්ස පැත්තෙන් එන්නම්. පිටි පස්සේ දොර අරින්නකෝ”

“අනේ මන්දා. අන්කල්ගේ කැමැත්තක්”

රශ්මි එහෙම කියලා ගේ ඇතුළට යද්දි රාජු පිටිපස්ස පැත්තෙන් ම කුස්සියේ දොර ළඟට ගියා. ඒ වෙලේ දැක්ක වලේ වනල තිබුන රෙදි ටික රශ්මි අරගෙන තියෙනවා. ඒක දැක්කම රජුවත් තවත් හිතට අවුල් ගියා. රශ්මි පැන්ටිය නැති එක දකින්න ඇති කියලා. එක්කම දොර ළඟට යන්න කලින් උදේ විසි කරපු තැන පැන්ටිය තියෙනවා දැක්ක නිසා රාජුව හිතට කුකුසක් ආවා මෙයා පැන්ටිය නැති බව දැකල ඇති, ඒත් කිසි වෙනසක් නැතුව කතා කරන එකට පුදුමයි කියලා. මොකද මේ ගෙදරට යන්න එන්නේ තමන් විතරක් නිසා පිට කෙනෙක් විදියට රශ්මිට සාධාරණ සැකයක් එන්න පුළුවන් පැන්ටිය නැති උනාම ඒක ගත්තේ තමන් කියල.

රාජු කල්පනාවෙන් මිදුනේ එකපාරට දොර අරින සද්දේ ආපු නිසා. ඊට පස්සේ බිම බලාගෙනම කුස්සිය පැත්තට ගියා. ඒ වෙද්දි රශ්මි දොර ඇරලා.

“එන්න අත්කල් ඇතුළට. මේ තියෙන්නේ ගෑස් එක”

රාජු ඇවිල්ල ගෑස් එක ගනිද්දි රශ්මි කිව්වා.

“බලන්නකෝ අත්කල් මේ වැස්ස එකපාරටම කඩාගෙන වැටුනානේ. මගේ වෙලිලා තිබුණ රෙදි ඔක්කොම තෙමුනා නේ?” කියලා

“ඔව ඒක තමා මෙහෙ කාලගුණේ විශ්වාස කොරන්නම බැරි දෙයක් සිසිටර්”

රාජු එහෙම කියන ගමන් ගෑස් එකත් කරට අරගෙන ඉක්මනින්ම එතනින් ආවේ රතු පැනටියේ කතාව ඇදිල ඒව් කියලා. එහෙම මොනාහරි ඇහුව නං රාජු අවුල් යන බව දන්න නිසා එහෙමම ස්කූට් එක ලඟට ගිහිල්ල ස්ටාර්ට් කරගෙන එලියට දැමීම පොට්කොවෙන්.

රාජු ගියාට පස්සේ රශ්මි කල්පනා කරේ රාජු ගේ හැසිරීමට එකපාරට මොකද්ද වුනු වෙනස කියලා. උදෙත් හදිස්සියේම ගියා. ඊට පස්සේ ආපු

වෙලේ ඉඳල හරියට මුණ දීල කතා කරන්න නෑ. දැනුත් එක පාරටම යන්න ගියා. මගෙන් මොකක් හරි වැරදි දෙයක්වත් කියවුනාද මේ වයසක මනුස්සයට. මේ වෙනස රස්මිගේ සිතුවිලි එහෙ මෙහෙ ගෙනියන්න පටන් ගත්තා කල්පනාවකට වැටිලා.

වැස්ස එන්න එන්නම වැඩි වෙන්න ගත්ත නිසා සීතලත් එක්ක රස්මිට එහෙමම නින්ද ගියා. මේ වගේ දේශගුණයක් කලින් අත් විඳලා නැති නිසා. වැස්ස එක දිගටම පැය දෙකක් විතර කඩාගෙන වැටුනේ එකම තාලෙකට.

වැස්ස නිසා රාත්‍රත් ගැස් කඩේ ළඟ හිර වුනා එන්න විදියක් නැති නිසා. වැස්ස අඩු වෙද්දී 6ත් පහුවෙලා වැහි අන්දකාරේ එක්කම. සැප නින්දක් දාපු රස්මිට ඇහැරෙද්දී වෙලාව බැලුවම ඇත්ත 7 කිට්ටු වෙලා කියලා. ඉක්මනින් නැගිටලා බැලුවම රාත්‍ර ඇවිල්ල හිටියෙන් නෑ. වැස්සත් පොඩ්ඩක් අඩු වෙලා තිබුනේ. පස්සේ බාත් රූමි එකට ගිහිල්ල වොෂ් එකක් දාල ඉක්මනින්ම ආවේ රූ වුනොත් සීතල වැඩි වෙන නිසා. ඇවිල්ල night ඩ්‍රෙස් එකක් ඇඳලා ඉවර වෙනවත් එක්කම වගේ හෙන සද්දෙන් හෙනයක් ගහල කරන්ට එක ගියා. හෙන සද්දට බයවුණු රස්මි එහෙමම ඇදේ වාඩි වුනා.

“අප්පට සිරි කරන්ට එක ගියානේ. දැන් මොකද කරන්නේ. පත්තු කරන්න ඉටි පනදමක්වත් තියෙනවද දන්නේ නෑ?”

රස්මි එහෙම කියල කල්පනා කරේ කළුවරේ අත පත ගාල ෆෝන් එක අරගෙන ටෝචි එක on කරලා මේස ලාවිටු ඇර ඇර ඉටි පන්දම් භායන්න ගත්තේ. එහෙම කළුවරේ ඇඳ ළඟ තිබුන කබඩ එකක ලාවුවක් තදට වහල තිබුන නිසා අමාරුවෙන් ඒක ඇරලා අත දාල බලද්දී පොඩි පැකට එකක් හම්බවුනා අතට සිනිදු වට දැනෙන එකක් රබර් පටියක් වගේ දාරයක් එක්ක. එක පාරට අත එලියට අරගෙන ටෝචි එක ලාවිටුවට ගහල

බැලුවම දැක්ක පොඩි හතරැස් පැකට් එකක් තියෙනවා English magazine එකක් උඩ. රශ්මී එක අතට අරගෙන බලල පැත්තකින් තියල magazine එක අරගෙන බැලුවේ මේ මොකද්ද කියලා. එකේ පලවෙනි පිටුව පෙරලද්දීම දැක්ක දෙයින් කෙල්ලගේ ඇස් දෙක නළලට ගිහිල්ල කට ඉබේම අරුනා. මේ මොකද්ද මේ වෙන්තේ කියලා හිතා ගන්න බැරුව. එහෙමම පොත වහල දාල ඇදේ වාඩි වුනේ කකුල් දෙක පන නැති වෙනවා වගේ දැනුන නිසා.

ටික වෙලාවක් යනකන් රශ්මීට හිතාගන්න බැරි වුනා මේ මොනාද මේ දැක්කේ කියලා. එහෙම දෙලොවක් අතර අතරම වෙලා ඉන්නකොට කවුද දොරට තඩ් බාන සද්දයක් ඇහුනේ හිතෙන් වගේ. ඒ කල්පනාවෙන්ම ෆෝන් එකක් අරගෙන කළුවරේම ගිහිල්ල දොර ඇරියේ මුකුත් හිතාගන්න බැරුව. දොර ඇරලා බලද්දී රාජුත් කළුවරේම රශ්මීව දැක්කම රාජුගේත් කට අරුනා. මොකද ඒ වෙලේ රශ්මී house coat එකත් නැතුව night ඩ්‍රෙස් එක විතරයි ඇඳලා හිටියේ. එකත් දණහිසින් උඩට වෙන්න කොටට තිබුනේ. අමාරුවෙන් වචන ගැට ගහගෙන රාජු කතා කරේ රශ්මීත් මුනිවුන රැක්ක නිසා ඒ වෙලේ.

“බලන්නකෝ සිස්ටර් ඔෆ්ස් නැවත්තුවෙම නෑනේ. එක දිගටම ඇල්ලුවා නේ?”

“අහ් ගිව් ගිව් නේ අන්කල්...ඒකනේ බලන්නකෝ”

රශ්මී වචන ගොත ගහන කියද්දී රාජු බැලුවේ මේ මොකද කියලා

“ඇයි සිස්ටර් මේ බය වෙලා වගේ... මොකද උනේ?”

“අහ් නෑ මුකුත් නෑ අංකල්. කරන්ට එක ගියා නේ එක සැරේම. මං මේ ඉටි පන්දම් තියෙනවද කියලා කාමරේ හොයද්දී තමා අන්කල් ආවේ.”

“අම්මාට හැමිනෙතවා නේ නං. මටත් අමතක වුනා ඉටි පන්දම් ගෙනලේල කියන්න!!!”

ඒ වෙලේ රාජු ගේ කට්ත් දන්නෙම නැතුව ඒ වචන ටික පිට වුනා.

“ඉන්නකෝ සිස්ටර් මං ගැස් එක ඇතුලෙන් කියලා ඉටි පන්දම් අරගෙන එන්නම් පල්ලියෙන්. මං හිතන්නේ මේකේ කොහේ හරි නැති වෙන්නත් බෑ. ඉන්නකෝ මේක කියල මං බලන්න. නැත්නං පල්ලියෙන් අරං එන්නම්. ඔය ටෝව් එක ඉස්සරහට ගහන්නකෝ”

රාජු එහෙම කියල ගැස් එක උස්සල ගද්දි රශ්මි ගානක් නැතුවම අනිත් පැත්ත හැරිලා ඉස්සරහට ටෝව් එක අල්ලගෙන යද්දි රාජු පස්සෙන් යන්න පටන් ගත්තා. කුස්සියට යන්න මීටර් 10ක් විතර තියෙන නිසා රාජු යද්දි රශ්මිගේ කොට දුහුල් night ඩ්‍රෙස් එකට පෙන රශ්මිගේ ලොකු රවුම් පූක දිහා බැලුව නෙමේ ඉබේම බැලුනා. රශ්මිට තාමත් ගානක් නෑ තමන් බාගෙට හෙළුවෙන් තේද ඉන්නේ කියලා යටටත් මුකුත් ඇඳලා නැතුව උඩට හවුස් කොට එකත් නැතුව. ඒ වෙලේ රාජුගේ පයිය සරම අස්සේ දහලන්න ගත්තා රාජුට මුකුත් හිතාගන්න බරුවම. අමාරුවෙන් පාලනය කරගෙන ගැස් එක කුස්සියෙන් කියලා

“කෝ සිස්ටර් ෆෝන් එක දෙන්න. මං ඉටි පන්දම් තියෙනවද කියලා බලන්න?”

එහෙම කියලා රාජු ෆෝන් එක අතට අරගෙන රශ්මිට ඉස්සර වෙන්න දීල දීල ටෝව් එක පස්සෙන් ගැහුවේ හොඳට රශ්මිගේ අඩ නිරුවත බලාගන්න පුළුවන් නිසා දුහුල් නයිට් එකෙන්. රශ්මිට ඒ වෙලේ ඒ ගැන කිසි දෙයක් ඔලුවට ආවේ නෑ වැඩ කරේ magazine එකේ දැකපු දේ විතරයි. ඒ අවස්ථා වෙන් උපරිම ප්‍රයෝජන ගත්ත රාජු පිටි පස්සෙන් ටෝව් එක අල්ලලා හිතේ හැටියට රශ්මිගේ පූකයි නයිටිය අස්සෙන් පේන දර්ශනේයි උපරිමයට රසවිත්දා. වෙලා අරගෙන රාජු ඉටි පන්දම් හොයන ගමන් රශ්මි

ඉන්න පැත්තට ටෝව් එක සැරින් සැරේ අල්ලලා රශ්මීගේ ගෙඩි දෙකේ උල් වෙලා තියෙන නිපල් දෙකත් බලන්න අමතක කරේ නෑ. ඒ එක්කම ලාවද වගේ රශ්මීගේ හුත්ත උඩ මයිල් පිරිලා තියනවත් ටෝව් එළියෙන් දකින්න රාජු වාසනාවන්ත වුනා. කළුවර නිසා රාජු බලනවා කියල රශ්මීට නොට් වෙන්තේ නෑ කියලා දනන් නිසා නිදහසේ වැඩේ කරගෙන ගියා. විනාඩි 10ක් විතර හොඳට කනාසා සොහොයුරියගේ අඩනිරුවන රස විඳින ගමන් හොයද්දි දේව ප්‍රතිමාව ළඟ තිබ්ලා ඉටි පන්දම් දෙකක් හම්බවුනා.

“සිස්ටර් ගේ වෙලාවට මෙනත දෙකක් තියෙනවා”

“අනේ තියෙනවද? ඉක්මනින් පත්තු කරන්න රාජු. හැම තැනම කළුවර වෙලා”

“ඉන්නකෝ සිස්ටර්. හැබැයි ඉටි පන්දම් පත්තු කරා වගේ නෙමේ වෙන වෙන ඉටිපන්දමුත් පතුටෙයි ඔහොම ගියොත්?”

“ඒ මොකෝ රාජු ඒ?”

“නෑ ඉටි පන්දම් පත්තු කරාම තව මොන මොනා පත්තු වේව්ද දන්නේ නෑ”

කියල රාජු දෙපැත්ත කැපෙන වචනයක් කිව්වා. රශ්මීට ඒ ගැන කිසි දෙයක් තේරුනේ නැති උනත් ආයේ අහන්න ගියේ නෑ. පස්සේ රාජු ඉටි පන්දම් දෙක පත්තු කරලා එකක් කුස්සියේ අනිත් එක සාලේ ගහලා කිව්වා

“සිස්ටර් මං ගිහිල්ල තව ඉටි පන්දම් ටිකක් අරගෙන එන්නම්. නැත්තං කළුවරේ සිස්ටර් රැට බය වේව්.”

“අනේ ඔව් අංකල්. බලන්නකෝ මාරම කලුවරක් නේ තියෙන්නේ?”

“වැස්ස කාලෙට එහෙම තමා සිස්ටර්. මෙහෙම වෙනවා”

රාජ්‍ය භව වෙලා මේ දර්ශනේ රස විදින්න උවමනා වුනත් ඒ වෙලේ කරන්න වෙන දෙයක් නැති නිසා යන්න උනා. රාජ්‍ය ගියාට පස්සේ රඟ්මි කාමරේට ඇවිල්ල කල්පනා කර මොකද්ද මේ දැක්කේ කියලා. එහෙම කල්පනා කර කර ඉන්නකොට එක පාරටම කරන්ට එක ආව නිසා කල්පනාව බිඳිලා කන්නාඩිය ඉස්සරහට ඇවිල්ල බැලුවම තමා දැක්කේ මෙව්වර වෙලා නයිට් ඩ්‍රෙස් එක විතරයි නේද ඇඳලා හිටියේ කියලා.

කලබල වෙච්ච පාර ඉක්මනට හවුස් කොට එක දාගත්තේ ‘යකෝ රාජ්‍ය අන්කල් මේ ඔක්කොම දකින්න ඇති නේද?’ කියලා හිතලා. වෙලාවට කරන්ට එක නැතුව තිබුනේ. නැත්තං මල කෙලියක් තමා වෙන්නේ. මොන දේ හිතුවත් ඔලුවේ වැඩ කරන්නෙම ඉස්සෙල්ල දැකපු දේ. කුතුහලේ වැඩි නිසාම බයෙන් වගේ ලාවුව ඇරලා ඒ magazine එක අතට අරගෙන හොරෙන් වගේ පිටු එකින් එක පෙරලලා බලන්න පටන් ගත්තා. පලවෙනි පිටුවට වඩා දෙවැනි පිටුව තුන් වන පිටුවට යද්දී රඟ්මිගේ මුළු ඇඟම ගැහෙනවා වගේ වුනා. එකේ පිටු 10ක් වගේ පෙරලද්දීම ආයේ දොරට තට්ටු කරන සද්දේ ආව නිසා ඉක්මනටම ලාවුවට දාල වහලා හවුස් කොට එකේ බොත්තම දාගෙන උඩින් තව ජර්සි එකකුත් දාගෙනම එලියට ආවේ රාජ්‍ය බව දන්නා නිසා. රඟ්මි දැන් ඉන්න විදිය දැක්කම රාජ්‍යගේ බලාපොරොත්තු ඔක්කොම සුන් වුනා ඉක්මනට දුවලා ආවටත් වැඩක් නැති නිසා.

“අනේ මං නිසා අංකල් ට කරදරේ නේද?”

රඟ්මි වෙනසක් නොපෙනවා කතා කරේ දැන් වෙන කරන්න දෙයක් නැති නිසා,

“අනේ මට මොන කරදරයක්ද සිස්ටර්. මේවා මගේ රාජකාරි නේ?”

“ඒ උනාට වැස්සේ තෙමීගෙනම?”

“ඕවා නං මොනවද?. ආ සිස්ටර්. මෙතන පැකට එකක්ම තියෙනවා”

එහෙම කියලා රාජු ඉටි පන්දම් පැකට් එක දුන්නම රඟ්මගේ ඔලුවට එක පාරට ආවේ ලාව්වුවේ තිබුන පැකට් එක. ඒ මොකද්ද කියලා හරියට බැලුවේ නැති උනත් ඒ ගැන තිබුන කුතුහලේ නිසාම රාජු ගෙන් ඇහුවා.

“අන්කල් කලින් හිටිය ෆාදර් වයසක එක් කෙන්නද?”

“ඔව් ටිකක් වයසයි. 55ක් වගේ ඇයි සිස්ටර් එහෙම ඇහුවේ?”

“ආ..නෑ නෑ.. නිකං. දැනගන්න ඇහුවේ”

“හරි හොඳයි ෆාදර් නං. ගමේ ඉස්කෝලේ ළමයින්ට ශොඩක් උදව් කරා. ළමයින්ට විතරක් නෙමේ ගමේ තරුණ කොල්ලෝ එක්ක එකතු වෙලා එක එක වැඩ කරා ගමේ වැඩ එහෙම”

“මොන වගේ වැඩද අන්කල්?”

“ඔය කොල්ලෝ එක එක කාලෙට කරනවා නේ අවුරුදු කාලෙට අවුරුදු උත්සව, නත්තලට එහෙම කැරලාලා කියන ඒවා, ඊට අමතරව ඉස්කෝලේ ඉවර වෙලා හවස පන්ති එහෙමත් කරනවා. ළමයි දෙතුන් දෙනෙක් බංගලාවට ගෙන්න ගෙනත් පන්ති එහෙම කරා.”

රාජු ඒ විස්තර කිව්වට වචන එහෙම හරි පරිස්සම්ත් පාවිච්චි කරේ ෆාදර්ට මෙහෙත් යන්න වුණු ඇත්ත සිද්දිය නොකිය ඉන්න ඕන කියලා හිතූන නිසා.

“අහ්න් එහෙමද?”

“මොකෝ සිස්ටර් එක පාරටම එහෙම අහන්න හිතුවේ කලින් ෆාදර් ගැන.?”

“නෑ එහෙම විශේෂයක් නෑ. නිකං”

රශ්මී ඒ වෙලේ තමන් දැකපු දේ ගැන රාජුට කියනවද නැද්ද කියන දෙගිඩියාව නිසා මුකුත් නොකියා හිටියා. තව දැකපු දේ ගැන විස්තරයක් හොයාගන්න කම් නොකියා ඉන්නවා කියලා හිතාගත්තා.

“සිස්ටර් දැන් කරන්ට එක ආව නේ. ඒ නිසා මං යන්නම්.?”

“අනේ ඔව්, අන්කල් ගිහිල්ල පොඩ්ඩක් රෙස්ට් කරන්න. මහන්සි ඇති එහෙ මෙහෙ දුවලම මම නිසා?”

“ඕක මොකද්ද. සිස්ටර් ඕන දෙයක් කියන්න. ඕන වෙලාවක මම කරලා දෙන්නම්. එහෙනම් සිස්ටර් හෙට උදේ 7 වෙද්දී ලෑස්ති වෙලා ඉන්න. මං එන්නම් ඉස්කෝලෙට එක්කන් යන්න”

“හා අන්කල්. ඔව් මම තම යන්න දන්නේ නෑනේ. අන්කල් එන එක හොඳයි.”

“ඒක තමා. වට පිටාව හුරු වෙනකොම එන්නම් එක්කං යන්න සිස්ටර්ව.”

“හා අංකල්”

රාජු එහෙම කියලා සනාථ ගියාම රශ්මී දොර වහල කාමරේට ඇවිල්ල ලොකු හුස්මක් ගත්තා.

රාජු රශ්මීට යනවා කියල ඉස්සරහින් ගියාට දොර වැහුවට පස්සේ පිටි පස්ස පැත්තට හොරෙන්ම ගිහිල්ල රශ්මීගේ දවල් පැත්තකට දාපු පැන්ටිය අරගෙන සරමේ ගැටේ අස්සේ ගහගෙන එක පිම්මට ගේට්ටුවෙන් එලියට දිව්වා.

රශ්මි එහෙමම කුස්සියට ගිහිල්ල බැලුවේ රැට මොනාහරි කන්න හදා ගන්න ඕන කියල පොඩ් දෙයක් හදා ගන්න හිතුවේ රාජුට කරදර කරන්න බැරි නිසා හැමදාම. පැයක් විතර ඔට්ටුවෙලා කෑම ටිකක් හදලා කාල අස්පස් කරලමයි කාමරේට ආවේ.

ඊට පස්සේ හෙට අලුත් ඉස්කෝලෙට යන්න ඇදුම් ලැස්ති කරලා පස්සේ ඇදට ආව නිදා ගන්න කියලා. ඇවිල්ල ටික වෙලාවක් කල්පනා කර කර ඉඳල ආයෙම ලාව්වු ඇරලා අර magazine එකයි පොඩ් පැකට එකයි දෙකම අරගෙන බැලුව අතගාල කියවල මොකද්ද කියලා. පැකට එක කියවද්දී රශ්මි තේරුම් ගත්තා මේක මේ කොන්ඩම් කියන එකක් බව. ඒත් ඒ වෙලේ ඔලුව විකාර වෙන්න ගත්තා කොන්ඩම් එකක් කොහොමද මේ බංගලාවට ආවේ කියලා. ඒකයි මේ magazine එකේයි සම්බන්දයක් මොකක් හරි තියෙනවද කියලා. ඒ කුතුහලේ එක්ක ආයෙම කලින් නවත්තපු තැන ඉඳල පිටු පෙරලද්දී එන්න එන්නම කෙල්ලට බය හිතෙන තරමේ පින්තූර මතු වෙන්න ගත්තා. රශ්මිට ඒ වෙලේ හිතාගන්න බැරි වුනා මෙහෙම දේවලුත් මේ ලෝකේ වෙනවද කියලා. ඒ දකින දේවලුත් එක්ක රශ්මිට හිතා ගන්න බැරි වුනා මොනාද මේ සිද්දවෙන්නේ කියලා.

මේ වගේ දේවල් ගැන ලොකු අවබෝධයක් නැති උනත් මෙහෙම දේවල් රටේ ලෝකේ ඔහු දේවල් කියලා හිතාගන්න අපහසු වුනේ නෑ. එහෙම ටික වෙලාවක් එකේ එහාට මෙහාට යද්දී කලින් තිබුන බය ගතිය නැති වෙලා ඒ ගැන භාර භාර හොයන්න ඕන කියන ගැනු ගතිය ඉස්මතු වෙන්න ගත්ත නිසා ඒ වැඩේ දිගටම කරගෙන ගියා.

පහුවදා උදේ රශ්මි 7 වෙද්දී ලැස්ති වෙලා බලාගෙන ඉන්න වුනා රාජු එනකං මොකද තනියම යන්න මුතුන් දන්නේ නැති නිසා. ටික වෙලාවක් යද්දී රාජු දුවගෙන වගේ ආවේ

“අනේ සිස්ටර් මං පොඩ්ඩක් පරක්කු වුනානේ”

“ඒකට කමක් නෑ අන්කල්. අපි යමුද එහෙනම්”

“හා යමු සිස්ටර්”

පස්සේ රශ්මී දොරත් වහල එලියට බැස්සම රාජු රශ්මීට ඉස්සර වුනා. රශ්මීට ඊයේ සිද්දිය ගැන කතා කරන්න කොනක් පාද ගන්න ඕන උනත් පටන් ගන්නේ කොහෙන්ද කියලා හිතා ගන්න බැරි උනා. බංගලාවෙන් ඇවිල්ල ටික දුරක් ඊට පස්සේ දකුණට හැරිලා ගුරු පාරක් දිගේ ලඳු කැලාවක් මැදින් වැටුනා. උදේ පාන්දර නිසා වගේම ඊයේ වැස්ස නිසා තාමත් තෙත බරිත ගතියක් වගේම ඉරත් දැන්ම ආයන ලකුණක් තිබුනේ නෑ. දුර බලද්දී කඳු පන්තියම මීදුමෙන් වැහිලා තිබුනේ. සිතල ගතිය දැනුනත් වැඩිය ඒ ගැන හිතන්නේ නැතුව පයින්ම ඇවිදගෙන ගියා.

“කොච්චර වෙලාවක් යනවද අංකල් ඉස්කෝලෙට?”

“වැඩිය නෑ සිස්ටර්. විනාඩි 20ක් විතර යාවි උපරිම”

“අහ්හ් එහෙමද? ඒ කියන්නේ හැමදාම උදේ හවස ඒ දුර යන්න එන්න වෙනවා”

“ඔව් ඒක නං එහෙම තමා. සිස්ටර්ට ස්කූට් පදින්න බැරිද?”

“අනේ බැනේ අන්කල්.”

“ඒකනේ. එහෙම පුළුවන් උනා නං සිස්ටර්ට එකේ යන්න එන්න තිබුනා”

“ඔව් නේද? බලමුකෝ ඉස්සරහට”

දෙන්න එක්ක කතා කර කර යද්දී තලතුනා ගැනු කෙනෙක් පාරේ මතු වුනා අතුරු පාරකින් ඇවිත්.

ගැනිව දැක්කම රාජු පය ඉක්මන් කරේ ඒ ගැනු කෙනාව මග අරින්න වගේ. ඒත් දෙන්න මුතට මුණ එන නිසා රාජුට ලේසියෙන් එහෙම මග හැරලා යන් බැරි උනා.

“ආ රාජු ව. කවුද මේ අපේ අලුතින් එනවා කිව්වා සිස්ටර් මිස් ද?”

“ඔව් යසවතී. මේ අලුත් සිස්ටර්. අද තමා වැඩ බාරගන්න යන්නේ?”

“අනේ හොඳයි.”

එහෙම කියල යසවතී රශ්මි එකක් හිනා වුනා. රශ්මිත් පෙරලා ලෙනගේතු සිනාවකින් සංග්‍රහ කරන්න අමතක කරේ නෑ

“සිස්ටර්ට අපේ ගම් පළාතේ නං පහසුකම් මදි වෙයි. කොළඹ රටේ වගේ නං නෙමේ”

“අනේ ඒකට නං කාරි නෑ අම්මේ. මේවත් පුරුදු වෙන්න එපැයි. අපි ඉතින් දේව දරුවෝ නේ?”

“අනේද කියන්නේ සිස්ටර්. මේ පාරත් ෆාදර් කෙනෙක් ඒව් කියලා අපි බයේ හිටියේ ඉස්කෝලේට?”

“ඒ මොකෝ අම්මේ බය වෙන්නේ?”

“බය නොවී කොහොමද සිස්ටර්. සිස්ටර් ආව නිසා දැන් අපිට හිතේ බයක් නැතුව කොල්ලෝ ටික එලියට යවන්න පුළුවන්?”

ඒ හතර බීරි කතාව එක්ක රශ්මිට කියන්නේ මොනාද කියල හිතා ගන්න බැරි වුනා.

රශ්මි රාජු දිහා බැලුවේ රජුගෙන් ඒ ගැන අදහසක් මොනාහරි දැනගන්න පුළුවන්ද කියලා බලන්න.

“හරි යසවතී උඹ දැන් පලයන්. සිස්ටර් මේ ආව විතරනේ?”

“ඔව් ඔව් උඹට තේ අමාරුව. අපි තේ දන්නේ ඒ දවස්වල අපි හිටපු අමාරුව?”

“හරි හරි ඒවා දැන් වෙලා ඉවරතේ. දැන් පලයන් මෙතනින් පරණ මගුල් අවුස්සලා ගන්නේ නැතුව”

“අතේ මගේ කට. උඹ තේ උඩ ගෙඩි දුන්නේ ඒකට ඔක්කොම කරන්න”

“මේ මේ ගැනියේ. උඹට මං කලිනුත් කියල තියෙනවා මගේ කිසි සම්බන්ධයක් නෑ කියලා ඔය මගුල්වලට?”

“අතේ උඹ බබා.”

“මේ වෙසියේ දැන් එක සැරයක් කිව්වතේ. කට වහගෙන මෙතනින් පලයන් උඹගේ කැරට්ටුව අලුත් සිස්ටර් ඉස්සරහ දිග ඇරගන්නේ නැතුව?”

“අතේ මේ පකෝ මගේ මොනා කියන්නද? උඹේ හිටපු ෆාදරය කරපු හරිය මදිද ගමේ කොල්ලෝ ඇලාගෙන. උඹ කට පුක වහගෙන හිටියේ ගමේ එකා වෙලත් උං උල් පන්දම් දිදී?”

“තොට දැන් එක සැරයක් කිව්වා හුත්ති. මම දීපු මගුලක් නෑ”

“අතේ වෙසිගෙ පුතෝ තෝ හිතුවද අපි මේ ගමේ මැරිලා ඉපදුනා කියලා. ඒකා හොරෙන්ම පැනල ගිය නිසා බේරුනා කියලා හිතාගනින්. නිකං හරි ඕකව අහු වුනා නං අහවල් එක කපල තමා පස්ස බලන්නේ.”

යසවතී එහෙම කියලා ගස්සාගෙන එතනින් ගියාට පස්සේ රාජු කිසි දෙයක් නොකියම ඉක්මනට අඩිය ඉස්සර කරලා ගමන ඉක්මන් කරා. ඒ ගැනු කෙනා කියපු කුණුහරුප එක්ක රශ්මිට හිතාගන්න බැරි වුනා මේ මොකද්ද මේ වුනේ කියලා.

“මොකද්ද අන්කල් ඒ උනේ? ඇයි ඒ ගැන කෙනා අන්කලටයි කලින්
ලාදර් ටයි බැන්නේ?”

“සිස්ටර් ඔය ගමේ ගැනු කියන දේවල් වැඩිය හිතන්න එපා. අනික ඔය
ගැනු එක්ක එහෙම බජනෙට යන්න එපා.. සිස්ටර්ගේ ඔලුවට එක එක
විෂබීජ දාවි”

“එහෙම වෙන්න ඉතින් මොකක් හරි පරණ සිද්දියක් නිසා, එයාලට
අසාධාරනයක් වෙලා තියෙන්න ඕනා. මට හිතූන විදියට යසවතී නං ලොකු
තරහකින් ඉන්නේ?”

“ඔය ගමේ උන්ගේ හැටි. උන්ට මොනාහරි වාසියක් ගන්න බැරි උනාම
එක එකාට ආඩපාලි කියනව බොරු චෝදනා කියල. යමු සිස්ටර් පය
ඉක්මන් කරලා”

රාජුගේ ඒ කතාව එක්ක රශ්මි තේරුම් ගත්තා මොනාහරි මූ තමන්ට
හංගනව කියලා රාජු. එහෙම කල්පනා කර කර දන්නෙම නැතුව
ඉස්කෝලේ ගේට්ටුව ළඟටම ඇවිල්ල තිබුනා. ඉස්කෝලේ දකිද්දී රශ්මිට
පරණ ඉස්කෝලේ මතක් වුනේ එකත් එක්ක බලද්දී මේක අහසට පොලව
වගේ නිසා. හැබැයි පුන්දරත්වය අතින් නං මේක පරද්දන්න කලින්
ඉස්කෝලෙට නං බැ. කන්දක් පාමුල රූප්ප ගස් හෙවනක පන්ති කාමර
10-12ක් වගේ පන්ති පවත්වන්න පුළුවන් බිල්ඩින් 3ක් විතර තිබුනේ
ඉස්කොලෙටම. රාජු රශ්මිවත් එක්කගෙන කෙලින්ම ගියේ පුන්සිපල් ගේ
කාමරේට.

ඒ වෙද්දී පුන්සිපල් විතරයි හිටියේ ඔරිස් එකේ. ඒකත් ලොකු ඔරිස් එකක්
නෙමේ.

“ගුඩ් මොර්නින්ග් සර්”

“ගුඩ් මොර්නින්ග් සිස්ටර්. මේ රශ්මි සිස්ටර් නේද?”

“ඔව් සර්”

“තාදර් කිව්වා අද එනවා කියලා. කොහොමද සිස්ටර්. පළාත එහෙම දුෂ්කර ඇති නේද කොළඹ එක්ක බලද්දී?”

“අනේ එහෙම නං ගානක් නෑ සර්. එන්න කලින් නං චකිතයක් තිබුනා. ඒත් මේ පරිසරේ එක්ක ඉද්දි හැමදේම අමතක වෙනවා”

“ඔව් ඒක නං හොඳයි තමා. මට විස්තරේ ආරංචි ඔක්කොම. ඒ දේවල් අමතක කරලා මෙහෙ වැඩ ටික කරගෙන යන්න සිස්ටර්.”

ප්‍රින්සිපල් සර් එහෙම කියද්දී රාජු කල්පනා කරේ මොකද්ද ඔය ආරංචි උනා කියන කතාව කියලා. තදරත් එහෙම කතාවක් එදා කිව්වට ඒක එව්වර ගානක් ගියේ නෑ.

“රාජු”

“ඔව් ලොකු සර්”

“සිස්ටර්ව ඉස්කෝලේ ඇතුලේ එක්කගෙන ගිහින් පෙන්නනකො. තාම අනිත් කට්ටිය ඇවිල්ල නැතුව ඇති. දන්නවා නේ එයාල වෙලාවට එන කට්ටිය නෙමේ නේ?”

“හරි ලොකු සර්”

“සිස්ටර් එහෙනම් හෙමිට පරිසරේට හුරු වෙන්නකෝ. අනිත් ටිවර්සලා එද්දී ටිකක් පරක්කු වෙනවා. ගමේම අය නේ. එයාලට දැන් ඒක පුරුද්දට ගිහිල්ල”

“එහෙමද? හරි සර්.”

රශ්මි එතනින් ඇවිල්ල රාජු පස්සේ වැටුනේ ප්‍රින්සිපල් ගේ ඉදලම ඉස්කෝලේ කිසි පිළිවෙලක් නෑ කියන මානසිකත්වයෙන්.

“අංකල් මේ ඉස්කෝලේ හැමදාම මෙහෙමද?”

“ඒ කිව්වේ සිස්ටර්?”

“නෑ බලන්නකෝ දැන් හතාමාරත් පහු වෙලා. ළමයි තාම එනවා. ගුරුවරු කවුරුත් ජේන්න නෑනේ?”

“ඒවා එහෙම තමා සිස්ටර්. මෙහෙ වැඩ කරන්නේ ඔක්කොම ගමේ අය නේ, එයාලට ඕන වෙලාවට එනවා. ඕන වෙලාවට යනවා. ළමයි උනත් යලට මාහට ඉස්කෝලේ එන්නේ?”

“ඒක මහා අපරාදයක් නේ. එහෙම ගියොත් වැඩි කල් යන්න කලින් මේ ඉස්කෝලේ වැහේවි නේ?”

“ආන්න ඒක තමා ගොඩක් අයට ඕන වෙලා තියෙන්නේ?”

“ඒ කිව්වේ?”

“ඔය දේශපාලන හුට පට එහෙමත් තියෙනවා. ඉස්කෝලේ ළමයි එන්න එන්න අඩු වෙන නිසා මේක වහිල දාන්න දෙතුන් දෙනෙක් දත කනවා?”

“ඒකත් එහෙමද? ඕකුත් ගැවුන තැන කුණු ගොඩක්?”

“කවුද සිස්ටර්?”

“වෙන කවුද දේශපාලුවෝ තමා”

“අහන් සිස්ටර් මං එකක් කියන්න හිටියේ. මේ ගමේ උන් එක්ක වැඩිය බජනෙට යන්න එපා. ගුරුවරු උනත්?”

“ඇයි අන්කල් එහෙම කිව්වේ?”

“සිස්ටර් දන්නවා නේ ගමේ අම්මණ්ඩිලගේ හැටි. අනික ගොඩක් 50 පැනපු අය ඉන්නේ. සිස්ටර්ට තාම 30ක්වත් නෑ. අනික කනාසා සොයුරියක් උනාට සිස්ටර් රුජේනුත් ලස්සනට ඉන්නවා නේ. මුත් ඕවට ඉරිසියයි.”

“අනේ මගේ මොන ලස්සනක්ද අනික මගේ ලස්සනට එයාල ඉරිසියා කරලා මොනා ලබාගන්නද?”

“සිස්ටර් තාම මේකට අලුත් නේ. ඒ නිසා පරිස්සමින් වැඩ කරන්න කියලා මං කිව්වේ?”

“හරි අත්කල්. එක මං ඔලුවේ තියාගන්නම්කො?”

කතාවෙන් කතාවෙන් රාජු ඉස්කෝලේ දේවල් පෙනන්ලා ගුරු කාමරේ පැත්තට එක්කගෙන ගියා. ඒ වෙද්දී 8 පහුවෙලා තිබුනේ. කාමරේ ඇතුළට යද්දී වයසක ගුරුවරු දෙන්නෙක් විතර හිටියා. රශ්මි ඇතුළට එනවා දැකල රාජු ගෙන් ඔලුව වනල ඇහුවේ කවුද මේ කියලා.

රාජු රහසින් වගේ කිව්වේ “අලුත් ගණිතය ටීවර්” කියලා

“ගුඩ් මොර්නින්ග් ටීවර්”

“ගුඩ් මොර්නින්ග් සිස්ටර්”

“මම රශ්මි. අද ඉදල මේ ඉස්කෝලෙට පත් වෙලා ආවේ”

“අහ්න් එහෙමද? ඇයි සිස්ටර් ඉතින් මේ වගේ දුෂ්කර පළාතකට ආවේ.”

“මේවටත් ගුරුවරු එන්න ඕන නේ ටීවර්. නැත්තං කවුද මේ ළමයිනට උගන්වන්නේ?”

“අනේ මුන්ට මොන ඉගෙනගැනිලි ද සිස්ටර්. බැලුවොත් කට්ටි පැන පැන ඉන්නේ?”

“ඒ උනාට අපේ රාජකාරිය ඒ ළමයිනට උගන්නන ඒකනේ?”

“ඔව් ඒක එහෙම උනාට උන් ඉගෙන ගන්නේ නැත්තං අපි මොකටද උගන්නන්නේ?”

ඒ කතාව දිගට අදුනොත් පලවෙනි දවසෙම හිත් නරක කරගන්න වෙනවා කියල දැනුන නිසා රශ්මි කතාව එහෙමම නැවැත්තුව. රාජුත් “සිස්ටර් එහෙත්ම මං යන්නම්” කියල එතනින් යන් ගියා.

එදා දවස වැඩි දෙයක් නැතුව ඔහේ ගෙව්ලා ගියත් රශ්මිට ඉස්කෝලේ ළමයි ගැන පව් කියල හිතුනා. ඔක්කොම ගුරුවරු 10ක් වගේ හිටියට සේරම 50 පැනපු පෙන්නන් යන්න කිට්ටු වෙලා හිටියේ, ඒ අය ඉස්කෝලේ ගැනවත් ළමයි ගැනවත් කිසි තැකීමක් නෑ කියලා තමා කෙල්ලට හිතුවේ. අද ගිය පන්ති වලත් ළමයි ඉගෙන ගන්න තරම් ආසාවක් උනන්දුවක් නෑ කියලා රශ්මි තේරුම් ගත්තා. 11 පන්තියේ මේ පාර OL කරන පන්තියේ හිටියේ ළමයි 25ක් වගේ. එකෙන් කොල්ලෝ කිසිම උනන්දුවක් නං නෑ කියලා රශ්මි තේරුම් ගත්තා. මේ විදියට මෙව්වර කල් කොහොම මේ ඉස්කෝලේ පවත්වාගෙන ආවද කියලා රශ්මි කල්පනා කර කර ඉස්කෝලේ ගේට්ටුව ලඟට එද්දී රාජු ඉන්නවා බලාගෙන.

“කොහොමද සිස්ටර් ඉස්කෝලේ?”

“අනේ මන්දා අන්කල්. මම නං හිතාගන්න බෑ මොනා කියන්නද කියලා හැමදේම අවුල් හේ?”

“ඒකනේ මං සිස්ටර්ට කිව්වේ.”

දෙන්නත් එක්ක කතාවෙන් බංගලාව ලඟට ආවම රාජු යන්නම් කියලා ගියා. රශ්මි ඇවිල්ල වොෂ් එකක් දාල ඇඳුම් ටික හෝදලා වෙලෙන්න දාල ඊයේ ගත්ත ඇඳුම් ටික නවල අල්මාරියේ දාන්න බලද්දී තමා රතු පාට පැන්ටිය නෑ කියලා තේරුම් ගත්තේ. ඒක රෙදි ටික එහෙට මෙහෙට කරලා බලල නැති නිසා ආයේ පිටි පස්සේ වැල ලඟට ගිහිල්ල බැලුවත් ඒක හොයාගන්න බැරි උනා. රශ්මි කල්පනා කරේ මේකට මොකද උනේ

කියලා. වැස්ස නිසා බිම වැටුන නං එක තියෙන්න ඕනා ඒත් බිමත් නෑනේ. මේක මාරම වැඩක් නේ කියලා රශ්මි කල්පනා කරන්න ගත්තේ.

පුරුදු විදියට රාජු පහුවෙනිදාත් ඇවිල්ල හිටිය උදෙන්ම රශ්මිව ඉස්කෝලෙට එක්කගෙන යන්න. දැන් වෙනදට වඩා රාජු රශ්මි එක්ක කුලුපගු නිසා රශ්මි යන ගමන් රාජුව කතාවට අල්ල ගත්තේ දැන් හිතේ සැක හිතෙන කාරණා දෙක තුනක්ම තියෙන නිසා ඒවට උත්තර හොයාගන්න පුළුවන් වෙවිද කියලා

“අංකල් මොකද්ද අර ඊයේ ගැනු කෙනා කියපු කතාව?”

“මොකද්ද සිස්ටර්?”

“ඇයි අනේ අර කිව්වේ කලින් ෆාදර් ගැන මොනාද වගයක්?”

“අනේ ඒ පට්ට වෙයි කියන දේවල් සිස්ටර් ගණන් ගන්න එපා.”

“ඊ..යා අනක්ල්. මොනාද ඔය කියන තරක වචන. ඊයේ අර යසවතී ද කා එක්කද අන්කල් ඔහොම කතා කරා නේ?”

“සමාවෙන්න සිස්ටර්. මම ඒකිව මතක් වෙද්දී නිකන්ම ඒ වචන කියවුනා.”

“හරි එකෙන් වැඩක් නෑ. දැන් කියන්නකෝ ඒකට හේතුව මොකද්ද කියලා? අර කොල්ලෝ තියාගන්න බැරි කතාව ගැන?”

“අනේ ඕකුන්ගේ බොරු කතා සිස්ටර්!”

“බොරු හරි ඇත්ත හරි කියනවකො මනුස්සයෝ මටත් දැන් ගන්න මොනාද කියලා. ඒ ගැනු කෙනා නිකං කියන්න හේතුවක් නෑනේ?”

“ඕකුන් ඔය ඉරිසියාවට කියන කතා සිස්ටර්.”

“ඉරිසියාවට හරි නැතුව හරි මට දැනගන්න ඕන ඒ කතාව මොකද්ද කියලා”

රාජු ආදී මදි කරත් ඒ ගැන කතා කරන්න රශ්මි භාර භාර අවුස්සන නිසා මග අරින්න බැරි උනා. බැරිම තැන රාජු ඇත්ත විස්තරේ නොකියා උඩින් පැනල යන විදියේ උත්තරයක් දුන්නා.

“සිස්ටර් මේ ගැන ලොකු ෆාදර් ගෙන් එහෙම අහන්න යනවා නෙමේ. එහෙම උනොත් මටත් විසුමක් නැති වෙනවා?”

“හරි හරි. මං අහන්න යන්නේ නෑ කියන්නකෝ?”

“ඔය ගැනු හිතං ඉන්නේ කලින් මෙහෙ හිටපු ෆාදර් කොලු කාරයෙක් කියලා?”

“කොලු කාරයෙක් ඒ මොකද්ද ඒ?”

රශ්මි එහෙම ඇහුවම රාජුට උත්තරයක් දෙන්නේ කොහොමද කියලා හිතා ගන්න බැරි උනා. වට පිට බලල හොරෙන් වගේ ඇහුවේ

“අයියෝ සිස්ටර් එක දන්නේ නැද්ද? කොලු කාරයෝ කියන්නේ කොල්ලෝ ගහන අයද...”

රශ්මිට ඒත් ලොකු තේරුමක් තිබුනේ නේ මේ කියන්නේ මොකද්ද කියලා

“අනේ මං දන්නේ නෑ අත්කල් මොනවා කියනවද කියලා?”

“අයියෝ සිස්ටර් තාම පොඩි නේ ඕව දැනගන්න. ඒ කියන්නේ කෙල්ලෝ කොල්ලෝ කරන වැඩේ කොල්ලෝ කොල්ලෝ කරන එකට.”

“මොකක් කිව්වා???? මේ ෆාදර් එහෙම කරා කියලද රියේ අර ගැනු කෙනා කිව්වේ?”

“ඔව් සිස්ටර්, ඒකනේ මං කිව්වේ ඒවාට මං සමබන්ද නෑ මං මුකුත් දන්නේ නෑ කියලා”

ඒ කතාව එක්ක රඹේට වචන මුකුත් ආවේ නැති උනත් කාමරේ තිබ්ල හම්බවුන magazine එකයි කොන්ඩම් පැකට එකයි ඒක තහවුරු කරන්න සාක්කියක් කියලා නං හිතුනා. ඒ කියනෙන් ගැනු කෙනා කියපු කතාවේ ඇත්තක් කොහේ අහරි තියෙනවා. එතනින් එහාට ඒ කතාව ඇදගෙන යන්න උවමනාවක් නැති නිසා රඹේ ඇහුවා.

“අත්කල් මේ පැත්තේ හොරු එහෙම ඉන්නවද?”

“මේවා ගම් නේ සිස්ටර් ඉතින් ඔය එකෙක් දෙන්නෙක් ඉන්නවා ඇති”

“මොනවගේ හොරුද?”

“වත්තකට පැනල හොරෙන් පොල් කඩනවා වගේ වැඩ කරන උන්”

“අහන් එහෙමද? එහෙම අය අපේ බංගලාවේ වත්තටත් එනවද?”

“නෑ මේක පල්ලියේ නිසා එහෙම උන් එන්නේ නෑ මේවට පනින්න. ඇයි සිස්ටර් එහෙම ඇහුවේ?”

“නෑ නිකං දැනගෙන ඉන්න එක හොඳයි නේ. ඊයේ මගේ වැලේ දාල තිබුන රෙදි වගයක් අඩුවෙලා තිබුනා. ඒකයි?”

රඹේ එහෙම කිව්වම රාජුගේ කටෙ කෙල හිදුනා පැත්ටිය උස්සපු සීන් එක මාට්ටු වෙලා කියල දැනගත්තට පස්සේ. ඊට පස්සේ කතාව එහෙමම නවත්තල රාජු අඩිය ඉක්මන් කරලා ඉස්සර වුනා ඉස්කෝලෙට කිට්ටු නිසා.

දෙවැනි දවස නිසා දැන් ඉස්කෝලේ ටිකක් හුරුයි රඹේට. ඒ නිසා ඇවිල්ල වැඩ පටන් අරගෙන ඉන්ටවල් එකේ ගුරු කාමරේ පැත්තට එද්දී 11 පන්තියේ කොල්ලෝ දෙන්නෙක් පන්තියේ කොනක ඉඳල මොනාද කුටු

කුටු ගානවා ඇහුනා එතන පාස් කරගෙන යද්දී. හිතට පොඩි සැකයක් වගේ ආව නිසා රැස්මී වට පිට බලල දෙන්නගේ කතාවට කන් දීගෙන වගේ හිටිය. මොනවද කියන්නේ අහන්න.

“බලපංකො හුත්තෝ වෙච්ච වැඩේ. ආදර් ගියාට පස්සේ නිකන් හම්බුන සල්ලි ටිකත් නැතුව ගියානේ?”

“ඇයි උඹට සල්ලි විතරද නැති උනේ?”

“ඔව් පකෝ ඒක විතරක් නෙමේ. මිනිහ කරපු වැඩත් මුකුත් නෑනේ දැන්?”

“මිනිහ මොනාද කරේ උඹට?”

“ඇයි කැරියෝ මට විතරද? උඹත් බංගලාවට ගියා නේද මිනිහගේ?”

“හරි පකෝ. අපි දෙන්න වෙන වෙනමනේ එක්කං ගියේ. මට කරපුවම උඹට කරා වෙන්නත් බෑනේ.”

“කියපන් උඹට මොනාද කරේ?”

“මිනිහ මට කියලා මිනිහගේ පයිය අත ගාවල කෙලින් උනාම කටට ගන්න කියනවා. ඊට පස්සේ මගේ එකත් උරණව”

“කොහොමද මිනිහගේ පයියේ සයිස් එක”

“අපෝ එකා මහා ලොකුයි බං. කටට බාගයක්වත් ගන්න බෑ”

“ඔව් ඔව් මිනිහ උඹේ පයිය ඉරුවද?”

“ඔව් ඒකත් කරනවා. ඒ උනාට අපේ ඒවා පොඩි නේ?”

“උෞ ආස පොඩි කොල්ලොන්ට ලු. ඒකනේ පොඩි කොල්ලෝ අල්ලාගෙන සල්ලි වියදම් කරේ හොදට”

“මොනා උනත් මිනිහ හිටිය නං සල්ලි වලින් අඩුවක් නෑ අපට”

“ඔව් බං අපේ අම්මලට මාට්ටු වුනේ නැත්තං තාමත් ෆාදර් කාරය ඉන්නවා. එහෙනම් අර අලුත් සිස්ටර් වෙයි එන්නෙත් නෑනේ?”

“ඔව් බං. සැපක් ගන්න එකක් නැතිව ගියා. හැබැයි මොනා උනත් සිස්ටර්ගේ පුකයි ගෙඩි දෙකයි නම් මරු නේද? බලපන්නො රවුම් පුකයි ලොකු ගෙඩි දෙකයි. මෙහෙම එකක් ජීවිතේට දැකල නෑ?”

“අනේ පලයන් බොරු නොකියා. අර ෆාදර් අපිට පෙන්නපු පොත්වල ඕන තරම් ඒ වගේ ලොකු තන් පුකවල් තිබුනේ?”

“ඒවා පින්තුර නේ. ඒ වගේම ඇති සිසිටර්ගේ ඇඳුම් ගැලව්වමත්?”

ඒ කතාව අහගෙන ඉද්දි රශ්මීගේ ඉහ මොළ රත් වෙගෙන දාඩිය දාන්න පටන් ගත්තා. දැන් දැන් මොනාද සිද්දවෙලා තියෙන්නේ කියලා රශ්මීගේ මොළේට තේරුම් ගන්න අපහසුවක් උනේ නෑ. ඒ හැම දේටම වඩා පොඩි කොල්ලෝ දෙන්න තමන්ට “වෙයි” කියපු කතාවයි තමාගේ පස්ස වගේම පියයුරු ගැන කියපු කතාව ඇහුවම ඇගේ මයිල් කෙලින් වෙලා පුදුම තරහක් ආවේ. ඒත් ඒ වෙලේ ඒකට කිසි දෙයක් කරගන්නවත් කියන්නවත් ශක්තියක් රශ්මීට තිබුනේ නෑ. මොකද කරන්නේ කියල කිසිම අදහසක් නැති නිසා ඉක්මනින්ම එතනින් අයින් වෙලා ඇවිදගෙන ගියා.

-මතු සම්බන්ධයි-